

ОСНОВИ РЕСУРСОЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ І НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ГРУНТООБРОБІТКУ

Галич С.О., Станіславенко Д.В.

Науковий керівник – к.т.н., доц. Кириченко В.О.
Харківський національний технічний університет сільського
господарства ім. Петра Василенка
(61050, Харків, пр. Московський, 45, каф. «Виробниче навчання»,
тел.(057) 732-99-17, E-mail: cdp307@mail.ru)

Україна є власницею майже 40% світової площі чорноземів - найбільш родючих ґрунтів суходолу. Основоположник генетичного ґрунтознавства В.В. Докучаєв ще в 1883 р. писав: «Чорнозем – вічне багатство народу, цінність його вище будь-якої корисної копалини; родючий чорнозем – дорожче золота».

І сьогодні ґрунт єдиний природний ресурс, використання якого практично не лімітується. Ігнорування правил раціонального природокористування, якими, зокрема передбачається науково-обґрунтований ґрунтозахисний механічний обробіток ґрунту та конкретних особливостей регіонального розвитку агропромислового сектора – одна з основних причин кризового стану земельного фонду України та його використання.

Наслідком інтенсифікації сільськогосподарського виробництва є погіршення структурного стану і будови, зокрема, переущільнення орного і підорного шарів ґрунту. Основними причинами цього негативного явища є застосування важкої сільськогосподарської техніки, питомий тиск якої на ґрунт перевищує допустимі параметри в 3-5 разів, а також систематичний відвальний механічний обробіток ґрунту.

Традиційна система механічного обробітку ґрунту характеризується численними проходами на полях машинно-тракторних агрегатів, перевантаженням глибокої оранки. Механічний обробіток є найенергоємнішим процесом у землеробстві. На нього припадає 40% енергетичних і 25% трудових витрат від загального обсягу польових робіт.

ґрунтозахисний і мінімальний обробіток є потужним важелем підвищення культури землеробства. Звільняючи господарства від трудо- і енергоємної оранки, він дає можливість вивільнених ресурсів людей, паливно-мастильних матеріалів, машин і знарядь направити на своєчасне проведення всіх необхідних технологічних операцій при вирощуванні сільськогосподарських культур. А це і є високий рівень землеробства.